

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جمهوری اسلامی ایران
دانشگاه تهران

اداره کل تحصیلات تکمیلی

شماره _____
تاریخ _____
پیوست _____

باسمه تعالی

تعهد نامه اصالت اثر

اینجانب **المحاکماتی** متعهد می شوم که مطالب مندرج در این پایان نامه / رساله حاصل کار پژوهشی اینجانب است و به دستاوردهای پژوهشی دیگران که در این پژوهش از آنها استفاده شده است ، مطابق مقررات ارجاع و در فهرست منابع و مأخذ ذکر گردیده است. این پایان نامه / رساله قبلاً برای احراز هیچ مدرک هم سطح یا بالاتر ارائه نشده است . در صورت اثبات تخلف (در هر زمان) مدرک تحصیلی صادر شده توسط دانشگاه از اعتبار ساقط خواهد شد .
کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به پردیس / دانشکده / مرکز دانشگاه تهران می باشد .

نام و نام خانوادگی دانشجو **المحاکماتی**

امضاء

آدرس : خیابان انقلاب اول خیابان فجر رازی - پلاک ۵ کد پستی : ۱۳۰۴۵/۵۶۸
فاکس : ۶۴۹۷۳۱۴

دانشگاه تهران

دانشکده علوم - گروه فیزیک

عنوان

محاسبه ساختار ستاره نوترونی

نگارش

الهام مافی

استاد راهنما

دکتر حمیدرضا مشفق

پایان نامه برای اخذ درجه کارشناسی ارشد در رشته فیزیک

گرایش فیزیک هسته ای

مهر ماه ۱۳۸۷

به نام خدا
دانشگاه تهران

پردیس علوم
دانشکده فیزیک

گواهی دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد

هیات داوران پایان نامه کارشناسی ارشد خانم الهام مافی

در رشته: فیزیک گرایش: هسته ای

با عنوان: " محاسبه ساختار ستاره نوترونی "

را در تاریخ: ۸۷/۷/۱۵

با نمره نهایی ۱۹- به عدد نوزده (۴) به حروف

و درجه: عالی ارزیابی نمود.

ردیف	مشخصات هیات داوران	نام و نام خانوادگی	مرتبه دانشگاهی	دانشگاه	امضاء
۱	استاد راهنما:	دکتر حمیدرضا مشفق	دانشیار	تهران	
۳	استاد داور خارجی:	دکتر امیرعلی مسعودی	استادیار	دانشگاه الزهرا	
۴	استاد داور داخلی:	دکتر مجید مدرس	استاد	تهران	
۵	نماینده کمیته تحصیلات تکمیلی دانشکده:	دکتر محمدرضا محمدی زاده	دانشیار	تهران	

تذکر: این برگه پس از تکمیل توسط هیات داوران در نخستین صفحه پایان نامه درج می گردد.

تقدیم بہ

پدر و مادر عزیزم

چکیده

ستاره های نوترونی تجلی برخی از چگالترین اشیای بزرگ در جهان هستند. آنها آزمایشگاههای اختر فیزیکی ایده آل برای تست تئوری های فیزیک ماده چگال و ایجاد ارتباط میان فیزیک هسته ای، فیزیک ذرات، و اختر فیزیک می باشند. ستاره های نوترونی می توانند شرایط و پدیده هایی را که در هر جا یافت نمی شوند از جمله ماده هایپرونی، ابر شارگی، ابرسانایی و میدان های مغناطیسی افزون بر $10^{13}G$ را فراهم کنند. بنابراین ستاره های نوترونی سیستمهای ارزشمندی برای مطالعه می باشند.

هدف این رساله محاسبه خواص ستاره نوترونی، از جمله محاسبه جرم و شعاع بر اساس روش وردشی پایین ترین مرتبه مقید (LOCV (Lowest Order Constrained Variation) و THOMAS FERMI (TF) بوده است.

از آنجاییکه قسمت اعظم ستاره نوترونی را نوترونها تشکیل می دهند، و این نوترونها هستند که ستاره را در مقابل فروریزش گرانشی محافظت می کنند، از فرمالیزم LOCV و THOMAS FERMI (TF) به منظور محاسبه معادله حالت ماده نوکلئونی ستاره نوترونی استفاده شده است. برای بدست آوردن جرم و شعاع ستاره نوترونی باید معادلات تعادلی هیدرواستاتیکی حل شوند که برای حل این معادلات به معادله حالت $P=P(\epsilon)$ ، نیازمندیم. که P نشان دهنده فشار و ϵ چگالی است.

در این رساله، ابتدا معادله حالت نوکلئونهای موجود در ستاره نوترونی، معادله حالت گاز ایده آل فرمی در نظر گرفته شده، یعنی بدین وسیله از برهمکنش هسته ای بین نوترونها صرف نظر کرده ایم و جرم و شعاع ستاره نوترونی را با حل دو معادله هیدرواستاتیکی نسبیتی و غیر نسبیتی بدست آورده ایم.

در مراحل بعد با وارد کردن برهمکنش بین نوکلئونها (با محاسبه انرژی خوشه ای دو ذره ای بر واحد ذره بازای چگالی خاص، به وسیله فرمالیزم LOCV برای پتانسیل های Reid68, UV14, AV18 و به وسیله فرمالیزم TF برای پتانسیل وابسته به چگالی Myer و در نهایت محاسبه فشار) و حل معادلات هیدرواستاتیکی با تصحیح نسبیتی (TOV) جرم و شعاع ستاره نوترونی را محاسبه نمودیم.

در ضمن برهمکنش بین نوکلئونها از نوع دو جسمی در نظر گرفته شده و از برهمکنشهای مراتب بالاتر صرف نظر کرده ایم. در نهایت به مقایسه نتایج بدست آمده با نتایج ناشی از فرمالیزم های دیگر پرداختیم.

کلید واژه: جرم و شعاع ستاره نوترونی، معادله حالت ماده نوترونی، روش LOCV، روش THOMAS FERMI (TF).

پاسکزاری

دآغاز، بر خود لازم می دانم، از استاد بزرگوارم جناب آقای دکتر مشفق، که همواره مشوق اینجانب در انجام وظایف و حامی دلسوز و سختکوشم بوده، از

صمیم قلب پاسکزاری نموده و طول عمر پربرکت برای ایشان از خداوند متعال مسالت دارم.

فهرست مطالب

فصل اول

۱	۱-۱ مقدمه
	فصل دوم: اشیای متراکم در اخترفیزیک
۴	۱-۲ مقدمه
۴	۲-۲ اشیای متراکم در اخترفیزیک
۷	۳-۲ چگونگی تشکیل ستاره های نوترونی
۹	۴-۲ ساختار داخلی و ترکیبات
۱۰	۵-۲ مشاهدات جرم ستاره نوترونی
۱۰	۱-۵-۲ دو تایی های پرتو ایکس
۱۲	۲-۵-۲ تپنده های دو تایی
۱۴	۶-۲ خنک شدن ستاره نوترونی
	فصل سوم: برهمکنشهای هسته ای
۱۸	۱-۳ مقدمه
۱۸	۲-۳ دوترون
۱۹	۳-۳ خواص نیروی نوکلئون-نوکلئون
۲۳	۴-۳ نظریه های کوانتمی میدان در برهمکنش هسته ای
۲۵	۵-۳ پتانسیل دو نوکلئونی
۲۷	۱-۵-۳ پتانسیل V8
۲۷	۲-۵-۳ پتانسیل V14
۲۸	۳-۵-۳ پتانسیل V18
۳۰	۶-۳ پتانسیل های اسکرم گونه
۳۰	۱-۶-۳ پتانسیل مایر
	فصل چهارم: محاسبه معادله حالت ماده نوترونی
۳۲	۱-۴ مقدمه
۳۳	۲-۴ گاز ایده آل فرمی
۳۸	۳-۴ توصیف فرمالیزم LOCV
۴۱	۴-۴ توصیف فرمالیزم توماس فرمی

۴۲	۵-۴ محاسبه فشار
	فصل پنجم: محاسبه ساختار ستاره نوترونی
۵۰	۱-۵ مقدمه
۵۰	۲-۵ معادلات ساختار
۵۲	۳-۵ تصحیحات نسبیتی
۵۳	۴-۵ ستاره های نوترونی خالص
۵۷	۵-۵ محاسبه خواص ستاره نوترونی با در نظر گرفتن برهمکنش بین نوکلئونها
۷۱	خلاصه ، نتیجه گیری و پیشنهادات
۷۳	مراجع
۷۶	پیوست ۱

فهرست جدول ها

۱۳	جدول ۱-۲: جرم اندازه گیری شده تعدادی از ستاره های نوترونی
۲۹	جدول ۱-۳: طول و برد موثر پراکندگی نوکلئون-نوکلئون
۶۸	جدول ۱-۵: نتایج بدست آمده
۶۹	جدول ۲-۵: نتایج بدست آمده در این رساله

فهرست شکل ها

- شکل ۲-۱: مراحل اصلی تکامل یک ستاره نوترونی
۱۶
- شکل ۲-۲: نواحی اصلی و ترکیبات محتمل ماده ستاره نوترونی معمولی
۱۷
- شکل ۳-۱: سطح مقطع پراکندگی نوترون-پروتون
۲۱
- شکل ۳-۲: نیروی تانسوری آن گونه که در دوترون عمل می کند.
۲۲
- شکل ۴-۱: انرژی ماده هسته ای بدست آمده برای سه پتانسیل AV18,UV14,Reid68 به روش LOC
۴۵
- شکل ۴-۲: انرژی ماده نوترونی بدست آمده برای سه پتانسیل AV18,UV14,Reid68 به روش LOC
و پتانسیل Myer به روش توماس فرمی
۴۶
- شکل ۴-۳: معادله حالت گاز ایده آل فرمی
۴۷
- شکل ۴-۴: معادله حالت ماده نوترونی با پتانسیل های AV18,UV14,Reid68
۴۸
- شکل ۴-۵: معادله حالت ماده نوترونی با پتانسیل های Myer,Sly4
۴۹
- شکل ۵-۱: نمودار شعاع بر حسب چگالی مرکزی با مدل گاز فرمی
۵۴
- شکل ۵-۲: نمودار جرم بر حسب چگالی مرکزی با مدل گاز فرمی
۵۵
- شکل ۵-۳: نمودار جرم بر حسب شعاع با مدل گاز فرمی
۵۶
- شکل ۵-۴: نمودار جرم و شعاع بر حسب چگالی مرکزی برای پتانسیل Reid68
۵۹
- شکل ۵-۵: نمودار جرم و شعاع بر حسب چگالی مرکزی برای پتانسیل UV14
۶۰
- شکل ۵-۶: نمودار جرم و شعاع بر حسب چگالی مرکزی برای پتانسیل AV18
۶۱
- شکل ۵-۷: نمودار جرم بر حسب شعاع برای سه پتانسیل AV18,UV14,Reid68
۶۲
- شکل ۵-۸: نمودار جرم بر حسب چگالی مرکزی برای پتانسیل های Myer,Sly4
۶۳
- شکل ۵-۹: نمودار جرم بر حسب شعاع برای پتانسیل های Myer,Sly4
۶۴
- شکل ۵-۱۰: نمودار شعاع بر حسب چگالی مرکزی برای پتانسیل های Myer,Sly4
۶۵
- شکل ۵-۱۱: نمودار جرم بر حسب شعاع برای سه پتانسیل AV18,UV14,Reid68 با دسته معادلات نیوتنی
۶۶
- شکل ۵-۱۲: مقایسه نمودارهای جرم بر حسب شعاع در کارهای مختلف
۷۰

فصل اول

۱-۱ مقدمه

ستاره های نوترونی تجلی برخی از چگالتترین اشیای بزرگ در جهان اند. آنها آزمایشگاههای اختر فیزیکی ایده آل برای آزمودن نظریه های فیزیک ماده چگال و ایجاد ارتباط میان فیزیک هسته ای، فیزیک ذرات و اختر فیزیک هستند. ستاره های نوترونی می توانند شرایط و پدیده هایی را که در هر جا یافت نمی شوند از جمله ماده هایپرونی، ابر شارگی، ابرسانایی، و میدان های مغناطیسی افزون بر $10^{13} G$ را فراهم کنند.

اصولا عبارت ستاره نوترونی به ستاره ای اطلاق می شود که دارای جرمی از مرتبه $1.5 M_{\odot}$ و شعاعی از مرتبه ۱۲ کیلومتر و چگالی مرکزی از مرتبه ۵ تا ۱۰ برابر چگالی تعادلی هسته ای ($n_0 = 0.16 fm^{-3}$) هستند. بنابراین ستاره های نوترونی یکی از متراکم ترین اشکال ماده در جهان مشاهده پذیر و سیستمهای ارزشمندی برای مطالعه می باشند. اگر چه از بین اجزای نوکلئونی ماده ستاره نوترونی، نوترونها غالب اند ولی در ساختار آن مقداری پروتون و به همان اندازه الکترون وجود دارد، که ما در طی محاسبات خود از آنها صرفنظر کرده و ماده ستاره نوترونی را نوترون خالص در نظر می گیریم به همین دلیل توصیف ماده نوترونی در اخترفیزیک از اهمیت خاصی برخوردار است، چرا که در مطالعه ستاره های نوترونی و ابر نواخترها نقش مهمی ایفا می کند.

در سالهای اخیر، دامنه گسترده ای از اطلاعات در مورد ستاره های نوترونی از تپنده های پرتو ایکس و رادیویی بدست آمده است. به همین دلیل مطالعه ساختار ستاره نوترونی بر اساس معادله حالت ماده چگال مورد توجه اختر فیزیک است. از طرفی تحقیقات نظری ساختار آنها نیز با اهمیت است، چون نتایج مشاهده شده منجر به ایجاد قیودی بر روی معادله حالت ماده چگال می شود.

هدف اصلی ما از این رساله، محاسبه برخی از خواص ستاره نوترونی از جمله جرم و شعاع است.

در فصل دوم تاریخچه کشف ستاره های نوترونی را بیان کرده و به اختصار به مطالعه خصوصیات کلی و ویژگیهایی که اینگونه اشیا آسمانی را از ستاره های معمولی متمایز می سازند و ساختار داخلی ستاره نوترونی، یعنی تعداد لایه های تشکیل دهنده و ترکیبات درونی این لایه ها و همچنین چگونگی ایجاد آن از لحظه انفجار ابرنواختری و همچنین مراحل خنک شدن آن و دو فرایند غالب گسیل نوترینو و گسیل فوتون که در خنک شدن ستاره نوترونی نقش بسزایی دارند، می پردازیم و جرم اندازه گیری شده تعدادی از ستاره های نوترونی را برای مقایسه در این فصل می آوریم.

همانگونه که اشاره شد، ماده ستاره نوترونی، نوترونها هستند و نوترونها نوعی از نوکلئونها می باشند و بر هم کنش میان نوکلئون ها از طریق نیروهای هسته ای صورت می پذیرد. در واقع این نیروی هسته ای بین نوکلئونها است که ستاره را در مقابل فروریزش گرانشی پایدار نگه می دارد. بنابراین نیروی هسته ای نقش بسیار مهمی را در تعادل ستاره های نوترونی بازی می کند.

در فصل سوم به مطالعه خواص نیروی هسته ای و برخی پتانسیل های دو نوکلئونی می پردازیم. خواهیم دید که خواص نیروی هسته ای از مطالعه ی ترازهای انرژی سیستم های دو نوکلئونی و اندازه گیری پراکندگی های نوکلئون-نوکلئون تعیین می شود. تنها سیستم دو نوکلئونی مقید دوترون است که شامل یک پروتون و یک نوترون است و هیچ تراز برانگیخته ای ندارد و عدم وجود ترازهای برانگیخته درک ما را در مورد نیروی هسته ای محدودتر می کند. به طور کلی پتانسیل دو نوکلئونی از روی برازش داده های پراکندگی نوکلئون - نوکلئون ساخته می شود. در این راه از سال ها پیش تلاش های فراوانی انجام شده است تا یک پتانسیل واقعی ارائه گردد. یک پتانسیل واقعی باید یک کمیت نرده ای باشد، نسبت به تعویض ذرات ناوردا باشد، نسبت به وارونی زمان ناوردا باشد، به پاریته بستگی داشته باشد. از این میان پتانسیل هایی مناسبترند که داده های پراکندگی نوکلئون - نوکلئون را به خوبی برازش کرده و انرژی پیوندی و ممان چهارقطبی

الکتریکی دوترون را صحیحتر به دست دهند. از میان پتانسیل های دو نوکلئونی به مطالعه پتانسیل های $AV18, UV14, Reid68$ و پتانسیل وابسته به چگالی و تکانه مایر¹ پرداختیم.

در محاسبه خواص ستاره نوترونی معادله حالت از اهمیت بسیاری برخوردار است. معادله حالت رابطه ای است که ارتباط میان فشار و چگالی را مشخص می سازد.

در فصل چهارم به محاسبه معادله حالت ماده نوترونی با برهمکنش های دو جسمی مختلف پرداخته ایم. برای بدست آوردن معادله حالت ماده نوترونی (یعنی ماده ای که نسبت پروتون به نوترون آن ناچیز است) از سه روش استفاده کرده ایم. اولین روش استفاده از مدل گاز فرمی است که در آن از برهمکنش بین نوکلئونها صرف نظر کرده ایم و ساختار داخلی ستاره نوترونی را گاز نوترونی تبهگن در نظر گرفتیم. سپس از روش $LOCV$ برای پتانسیلهای $AV18, UV14, Reid68$ و از روش توماس فرمی² که یک روش آماری است، برای پتانسیل مایر استفاده کردیم. به این ترتیب که با کمک این دو روش انرژی بر واحد ذره برای ماده نوترونی را بدست آورده و از روی آن فشار یا همان معادله حالت را محاسبه می نماییم.

در فصل پنجم ابتدا به معرفی معادلات ساختاری و شرایط تعادل هیدرواستاتیکی می پردازیم. سپس در مورد تصحیحاتی که تولمن، اوپنهایمر و ولکف در این معادلات ساختاری به وجود آوردند (TOV) صحبت می کنیم. به کمک معادله حالتی که قبلا بدست آورده بودیم و این معادلات ساختاری (چه TOV و چه Newton) ابتدا جرم و شعاع مربوط به ستاره نوترونی را که ناشی از گاز نوترونی تبهگن است محاسبه می کنیم. اولاً خواهیم دید که مقدار جرم بدست آمده با مقادیری که بطور تجربی اندازه گیری شده همخوانی ندارد. ثانياً با افزایش جرم ستاره، اختلاف در نتایج TOV و Newton بیشتر می شود. در مرحله بعد برهمکنش بین ذرات را نیز وارد می کنیم و معادلات TOV را حل می کنیم. برهمکنش بین ذرات را از نوع دو جسمی در نظر می گیریم.

مینیمم مقدار جرم ستاره نوترونی نزدیک به $0.1M_{\odot}$ پیش بینی می شود که تقریباً برای معادله حالات مختلف یکسان است. جرم ماکزیمم ستاره نوترونی بین $2.14M_{\odot}$ و $1.3M_{\odot}$ بدست آمد. که در توافق نسبتاً خوبی با بقیه محاسبات، و همین طور با مقادیر اندازه گیری شده در جدول موجود در فصل دوم است.

---

¹.Myer

².Thomas fermi

فصل دوم

۲-۱ مقدمه

ستاره های نوترونی تجلی برخی از چگالتترین اشیای بزرگ در جهان اند. آنها آزمایشگاههای اختر فیزیکی ایده آل برای آزمودن نظریه های فیزیک ماده چگال و ایجاد ارتباط میان فیزیک هسته ای، فیزیک ذرات و اختر فیزیک هستند. ستاره های نوترونی می توانند شرایط و پدیده هایی را که در هر جا یافت نمی شوند از جمله ماده هایپرونی، ابر شارگی، ابرسانایی، و میدان های مغناطیسی افزون بر 10^{13} G را فراهم کنند. بنابراین ستاره های نوترونی سیستمهای ارزشمندی برای مطالعه می باشند. در این فصل به مطالعه ساختار داخلی ستاره نوترونی و مراحل خنک شدن آن و همچنین چگونگی ایجاد آن از لحظه انفجار ابرنواختری به اختصار پرداخته ایم .

۲-۲ اشیاء متراکم در اختر فیزیک

این اشیاء شامل کوتوله های سفید ، ستاره های نوترونی و سیاهچاله ها هستند . همزمان با مراحل پایانی تکامل ستاره ای آن ها به عنوان اجزای سازنده کهکشان ها شکل می گیرند. مطالعه ستاره های متراکم با

کشف کوتوله های سفید آغاز شد و توصیف دقیق خواصشان با آمار فرمی _دیراک، یعنی با فرض اینکه فشار گاز الکترونی تبهگن آنها را در مقابل فروریزش گرانشی پایدار نگه می دارد، ایده ای بود که اولین بار توسط فولر¹ در [1] سال ۱۹۲۶ پیشنهاد شد جرم بیشینه کوتوله های سفید در سال ۱۹۳۰ با کار چاندراسکار² [2] بدست آمد. در سال ۱۹۳۲ چادویک³ نوترون را کشف کرد. بلافاصله ایده فولر که در مورد الکترون فرمول بندی شده بود برای نوترون ها تعمیم یافت. یعنی وجود ستاره ای متراکم با هسته بزرگی از نوترون های تبهگن پیش بینی شد (ستاره های نوترونی). برخی دریافتند که در چگالی های بسیار بالا الکترون ها و پرتون ها با هم ترکیب شده و نوترون ها ایجاد می شوند و بالعکس، (واپاشی β) [3]. اولین مدل محاسباتی ستاره نوترونی توسط اوپنهاایمر و ولکف [4] و تولمن⁴ در سال ۱۹۳۹ انجام شد. آن ها ماده چنین ستاره ای را گاز نوترونی تبهگن ایده آل فرض کرده بودند. محاسبات آنها نیز مانند محاسبات چاندراسکار جرم ماکزیمی را برای ستاره نوترونی پیش بینی می کرد که فرای آن جرم، ستاره پایداری خود را از دست داده و فرو ریخته و به سیاه چاله تبدیل می شود. آن ها جرم پایدار بیشینه را $0.75 M_{\odot}$ بدست آوردند. تقریباً حدود ۳۰ سال بعد در سال ۱۹۶۷ اولین ستاره نوترونی مشاهده شد. در حقیقت شیء عجیبی که تابشی در حیطه امواج رادیویی، داشت (تپنده رادیویی)⁵ و خیلی زود مشخص شد که یک ستاره نوترونی چرخان است. در سال ۱۹۷۴ تپنده $PSR1913+16$ برای اولین بار در یک سیستم دو تایی⁶ و توسط هالس و تیلور⁷ کشف شد [5]. به دلیل وجود این تپنده در یک سیستم دو تایی، اندازه گیری دقیق جرم آن امکان پذیر بود، که حدود $1.44 M_{\odot}$ بدست آمد. از این رو این اندازه گیری سبب شد که خط بطلانی بر روی تصویر ساده گاز ایده آل نوترونی برای داخل این ستاره کشیده شود. این اندازه گیری نشان داد که باید برهم کنش بین نوکلئون ها نیز به حساب بیاید.

---

1. Fowler

2. Chandrasekhar

3. Chadwick

4. Oppenheimer, Volkof and Toleman

5. Radio pulsar

6. Binary system

7. Hulse and Taylor

مطالعه اشیاء متراکم کوتوله های سفید، ستاره های نوترونی، سیاه چاله زمانی شروع می شود که تکامل ستاره معمولی پایان پذیرد تمام این اشیا با ستاره های معمولی از جنبه های زیر متفاوت اند :

- آن ها سوخت هسته ای نمی سوزانند و نمی توانند در مقابل فرو ریزش گرانشی به وسیله فشار گرمایی خود را حفظ کنند. در عوض کوتوله های سفید به وسیله فشار الکترون های تبهگن و ستاره های نوترونی عمدتاً توسط فشار نوترون و کوارک های تبهگن حمایت می شوند.
- دومین ویژگی ستاره های متراکم، اندازه آنها است. آنها بسیار کوچکتر از ستاره های معمولی هستند و بنابر این میدان های گرانشی سطحی بسیار قوی تری هم دارند.
- اغلب اشیا متراکم، میدان های مغناطیسی قوی تری نسبت به ستاره های معمولی دارند. [3]

ستاره های نوترونی قطری در حدود 20km و جرمی حدود 1.4 برابر جرم خورشید ما دارند. این بدان معنی است که ستاره نوترونی آن قدر چگال است که روی زمین یک قاشق از آن وزنی معادل یک بیلیون تن دارد. به دلیل اندازه کوچک و چگالی بالای یک ستاره نوترونی، سطح آن میدان گرانشی در حدود $10^{11} \times 2$ برابر میدان گرانشی زمین دارد و همچنین میدان مغناطیسی به اندازه یک میلیون برابر قویتر از میدان مغناطیسی زمین را ایجاد می کنند. ستاره های نوترونی یکی از مراحل پایانی ممکن برای یک ستاره بزرگ هستند. آنها از ستاره های بسیار بزرگ که جرمی بیش از $8-6$ برابر جرم خورشید ما را دارند بدست می آیند. بعد از این که سوخت هسته ای این ستاره ها به اتمام رسید آنها دستخوش انفجار ابرنواختری می شوند. ناحیه مرکزی ستاره تحت گرانش فرو می ریزد و آن قدر به این فرایند ادامه می دهد که پروتون ها و الکترون ها با یک دیگر ترکیب شده تا نوترون ها را به وجود آورند.

ستاره های نوترونی که در بقایای ابر نواختری هستند ممکن است یا به صورت ستاره های منزوی یافت شوند یا در یک سیستم دو تایی. وقتی یک ستاره نوترونی در یک سیستم دو تایی باشد اختر شناسان قادر به اندازه گیری جرم آن می شوند. از مشاهده چنان سیستم های دو تایی توسط تلسکوپ های رادیویی یا پرتو ایکس¹، جرم ستاره نوترونی نزدیک به 1.4 برابر جرم خورشید بدست آمده است.

---

¹. Radio Telescope or X-Ray Telescope

برای سیستم های دو تایی که شامل یک جسم نا شناخته هستند آگاهی از جرم کمک می کند که بتوان تمییز داد که جسم مذکور ستاره نوترونی است یا سیاهچاله، چون سیاهچاله ها جرم بسیار بیشتری نسبت به ستاره های نوترونی دارند.

تپنده ها^۱ ستاره های نوترونی چرخان هستند که به دلیل دورانشان، تپ گسیل می کنند. تپنده ها برای اولین بار در اواخر سال ۱۹۶۷ به عنوان چشمه های رادیویی که با فرکانس ثابت چشمک می زدند توسط جوسلین بل^۲ کشف شدند [6]. آنها، دارای فواره هایی از ذرات اند که با سرعتی در حدود سرعت نور حرکت می کنند و از بالای قطب مغناطیسی شان به سمت بیرون جریان می یابند. این فواره ها پرتو های نوری قدرتمندی تولید می کنند و از آنجاییکه محورهای چرخشی و مغناطیسی یک تپنده در راستای متفاوتی قرار گرفته اند، پرتوهای نوری از فواره ها همزمان با چرخش تپنده ها به اطراف پراکنده می شوند. این اتفاقی است که دقیقاً برای چراغ نور افکن که در یک برج فانوس دریایی حرکت می کند، می افتد. به کمک تلسکوپ پرتوی X، نوع بسیار متفاوتی از تپنده ها، در برخی از سیستم های دو تایی، دیده شده است. در این مورد یک ستاره نوترونی و یک ستاره معمولی یک سیستم دوتایی را تشکیل می دهند. نیروی گرانشی بسیار قوی ستاره نوترونی، مواد را از ستاره معمولی به سمت خود میکشد. به نظر میرسد که این مواد در داخل قیفی به سمت ستاره نوترونی قرار گرفته اند که راس قیف در قطب مغناطیسی ستاره نوترونی قرار دارد. در این فرایند، که نمو^۳ نام دارد، مواد بسیار داغ شده و تولید اشعه X می نمایند. این تپ های اشعه X زمانی رویت می شوند که لکه های داغ روی ستاره نوترونی چرخان از میان مسیر دید ما از زمین می چرخند. [3]

۲-۳ چگونگی تشکیل ستاره های نوترونی

همانگونه که اشاره شد، ستاره های نوترونی پس از فرو ریزش گرانشی هسته ستاره های سنگین در اواخر عمر شان پدید می آیند که سبب انفجار ابر نواختر می شود. ستاره های نوترونی یا ستاره های پروتو-نوترونی تازه متولد شده غنی از لپتون های $\bar{\nu}_e, \nu_e$ هستند. (مرحله I). جزئیات مکانیزم انفجار ابر نواختری هنوز به طور کامل درک نشده است، ولی احتمالاً نوترینوها رل بسیار مهمی را در آن بازی می کنند. یکی از

---

¹. Pulsar

². Jocelyn Bell

³. accretion

جالب توجه ترین نظریه ها این است که نوترینوها به طور موقت در درون ستاره در طی فرو ریزش بدام می افتند علت این است که سطح مقطع ماده نوترینوی معمولی حدود $\sigma \approx 10^{-40} \text{ cm}^2$ و مسافت آزاد میانگین آنها $\lambda \approx (\sigma n)^{-1} \approx 10 \text{ cm}$ است (به طوری که چگالی عدد باریونی $n \approx 3n_0$ و چگالی ماده هسته ای است). واضح است که این طول بسیار کوچکتر از شعاع ستاره پروتو-نوترونی است. [7]

زمانی که فرو ریزش هسته متوقف می شود یک موج شوک¹ به طرف لبه خارجی هسته حرکت می کند. موج شوک تا حدود ۱۰۰ تا ۲۰۰ کیلومتر منتشر شده و بعد از آن متوقف می شود. (مرحله 1 در شکل (۲-۱)) به نظر می رسد که نوترینوهای هسته شوک را دوباره فعال می کنند به طوری که شوک در طی چند ثانیه به سمت بیرون شتاب گرفته و جبهه ستاره ای عظیم را جدا کرده و به بیرون پرتاب می کند. به علت گسیل نوترینوها به اطراف، فشار کاهش یافته و ستاره پروتو-نوترونی باقیمانده، به سرعت شروع به انقباض می کند. (مرحله II). فرار نوترینوها از نواحی داخلی در مدت زمان 10s اتفاق می افتد. نوترینوها ی مشاهده شده از ابر نو اختر 1987 A (SN) این مقیاس زمانی را تأیید می کنند. [8,9,10,11]

اتلاف نوترینوها (که الکترون ها و پروتون ها را مجبور می سازد تا ترکیب شوند و ماده را غنی تر از نوترون می کند). در ابتدا نواحی داخلی ستاره ای را گرم می کند. دمای هسته به 50 MeV ($6 \times 10^{11} \text{ K}$) می رسد. (مرحله III) بعد از ۱۰ تا ۲۰ ثانیه گسیل یکنواخت نوترینوها شروع می گردد تا نواحی داخلی را خنک کند. بعد از آن ستاره نسبت به نوترینوها، اصطلاحاً شفاف می شود. (مرحله IV) و آهنگ خنک شدن آن افزایش می یابد.

نواحی داخلی ستاره پروتو-نوترونی با آهنگ سریعی انرژی اش را توسط گسیل نوترینو از دست می دهد. بین ده تا صد سال، یعنی زمان تکامل گرمایی پوسته، گرما توسط رسانش الکترونها به داخل رفته و در آن جا توسط نوترینوها به بیرون تابش می شود و ساختاری همدمای وجود می آید. (مرحله V).

ستاره بطور پیوسته با دمای موثر T_{eff} (دمای داخل ستاره ۱۰۰ مرتبه از این دما کوچکتر است) فوتون (که غالباً از نوع پرتوی ایکس است) گسیل می کند. اتلاف انرژی توسط فوتونها تا زمانیکه ستاره 3×10^5 ساله شود ادامه می یابد. (مرحله VI).

1. Shock wave

۲-۴ ساختار داخلی و ترکیبات

یک ستاره نوترونی پنج ناحیه اصلی دارد. هسته داخلی، هسته خارجی، پوسته، پوشش^۱ و اتمسفر (شکل (۲-۲)). اتمسفر و پوشش جرم بسیار کمی دارند. ولی با این وجود، اتمسفر نقش مهمی را در شکل دهی طیف ناشی از فوتون ها و پوشش نیز در انتقال و رها سازی انرژی گرمایی از سطح ستاره تاثیر دارد. پوسته که ضخامت آن حدود 1 km تا 2 km است، عمدتاً متشکل از هسته ها است. هسته ها ی غالب در پوسته با چگالی تغییر می کند، و دامنه اش از ^{56}Fe برای ماده با چگالی های حدود 10^6 gr/cm^3 تا هسته هایی با $A \cong 200$ در نزدیکی سطح مشترک هسته _ پوسته ($n \approx n_0/3$) گسترده است. درون هسته، در چگالی های بالای چگالی چکه نوترون^۲ ($4 \times 10^{11}\text{ gr/cm}^3$) یعنی جایی که پتانسیل شیمیایی نوترون (انرژی لازم برای اینکه یک نوترون، دریای فرمیون های تبهگن را ترک کند) صفر است، نوترون ها از هسته ها به سمت بیرون نشت می کنند. در نواحی چگال تر پوسته، عمده ماده، در مایع نوترونی قرار دارد تا در هسته ها. در مرز مشترک هسته- پوسته، هسته ها آن چنان در نزدیکی هم قرار گرفته اند که تقریباً می توان گفت که در تماس با یکدیگر هستند. در چگالی های تا حدی کمتر که مقدار آن مشخص نیست شبکه هسته ای به شبکه ای از خلل و فرج ها تبدیل می شود. در واقع پیش بینی شده است که از پوسته تا هسته یک تغییر پیوسته از مواد با شکل های عجیب وجود داشته باشد. از هسته های سه بعدی، هسته های دو بعدی (اسپاگتی)، تا تیغه های یک بعدی از هسته ها که بین تهیگاه های مسطح قرار گرفته اند تا خلل و فرج استوانه ای دو بعد، خلل و فرج سه بعدی و سپس در هسته ستاره ماده یکنواخت نوکلئونی. این سری از گذارها به نام پاستای هسته ای^۳ معروف است. هسته ستاره ۹۹ درصد جرم ستاره را تشکیل می دهد. (شکل (۲-۲)). هسته بیرونی شامل مخلوطی از نوکلئون ها و الکترون ها و موئون هاست. نوترون ها می توانند تشکیل ابر شاره $^3P_2$ و پروتون ها تشکیل ابر رسانای $^1S_0$ بدهند. در داخل هسته داخلی، ذرات نامتعارف مانند هایپرون ها یا چگالش بوز (کائون ها یا پایون ها) ممکن است فراوان باشد. [7]

امروزه ستاره های نوترونی براساس ترکیبات داخل هسته، انواع مختلفی دارند در اینجا ستاره های نوترونی با دیدگاه سنتی (یا ستاره های هادرونی) را مورد بررسی قرار می دهیم. در این گونه ستاره ها، هسته عمدتاً

1. Envelope

2. neutron drip

3. Nuclear Pasta